

நாற்பாணம், கரவையாம்பதி
நிறுவனங்களிடு நுழைவிற் ஸிள்ளெயரர்

திருச்சுகம்

3407

5
ஃ

ஆக்கம் : சிதம்பரபத்தீரி

V
294-5
செப்டம்பர்

முக்கிய அறிவித்தல் பாது நூலகம் வலிகாமம் வடக்கு பிரதேச சபை

நீங்கள் எடுத்துச் செல்லும் புத்தகத்தில் கீறுதல், வெட்டுதல், கிழித்தல், அழித்தல், அமுக்குப்படியவிடல் மற்றும் ஊறுபாடுதல்களைச் செய்ய வேண்டாமெனக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம். புத்தகங்களை நீங்கள் எடுக்கும்பொழுது இப்படியான குறைபாடுகளைக் கண்டால் நூலகப் பொறுப்பாளருக்கு உடன் தெரி விக்கவும். அல்லாவிடின் நீங்கள் எடுத்துச் சென்ற புத்தகம் நல்ல நிலையில் இருந்ததெனக் கருதப்படுவதுடன், ஊறுபாடுகளுக்கு நூலகப் பொறுப்பாளரினால் விதிக்கப்படும் தண்டத்தை நீங்கள் ஏற்கவேண்டிய நிரப்பந்தமும் ஏற்படும்.

காஷ்மீர்

எண் 5

3409

2945

சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம் - காவையம்பதி

திருவருள் மிகு நுறைவிற்பிள்ளையார்

திருச்சதகம்

தலைப்பு	:	கரவையம்பதி திருவருள்மிகு நுணுவிற்பிள்ளையார் திருச்சதகம்
ஆசிரியர்	:	திருமதி பத்தினியம்மா தீலகநாயகம்
உரிமை	:	திருமதி பத்தினியம்மா தீலகநாயகம் மெதுமில் மிசன் பாடசாலை வீதி, வண். வடமேற்கு, ஆணைக்கோட்டை.
வெளியீடு	:	மே 2011
பக்கம்	:	viii +28
விலை	:	100/-
பதிப்பு	:	கரிகனன் பிறின்டேர்ஸ், இல.424, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
Title	:	Karavaiyampathy Thiruvarulmiku Nunuvitpillaiyar Thiruchchathakam
Author	:	Mrs. Paththiniammeh Thilaganayagam
Copy Right	:	Mrs. Paththiniammeh Thilaganayagam Methodist Mission School Lane, Van.Northwest, Annaicoddai.
Publication	:	May 2011
Pages	:	viii+28
Price	:	100/-
Printing	:	Harikanan Printers, No.424, K.K.S. Road, Jaffna.

மாணிந்துரை

கரவெட்டி திருவருள்மிகு நுணுவிற்பிள்ளையார் திருச்சதகம் என்னும் நூலைக் கண்ணுற்றோம்.

‘தமிழ் பக்தியின் மொழி’ என்று பன்மொழிகளையும் ஆழக்கற்றுணர்ந்த அறிஞர்கள் கூறிப்போந்துள்ளனர். தமிழ்ப் பக்திமரபு காரைக்கால் அம்மையாரிலேயே ஊற்றெடுத்தது என்று கூறும் மரபொன்று உண்டு. நாமறிந்தவரையில் காரைக்கால் அம்மையாருக்கு முன்னரே தமிழ்ப் பக்திமரபு தோன்றிவிட்டது. நேரடியாகப் பக்தி என்று தெரியாவிட்டனும் சங்க இலக்கியங்களுள்ளே பக்தி மரபு - வழிபாட்டு மரபு இழையோடியிருப்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம். தமிழ்ப் பக்திமரபின் உச்சநிலையை நாம் ஆழ்வார்களிலும் நாயன் மார்களிலும் தரிசிக்கலாம். இதனாலேதான் பல்லவர்காலத்தில் ‘பக்தி வெள்ளாம் கரைபுரண்டோடியது’ என்று அறிஞர்கள் கூறினார். கடவுளை மறந்த சமூகம் உலகின் எந்தப் பகுதியிலும் எந்தக் காலத்திலும் இருந்ததில்லை.

வழிபாட்டு மரபின் ஒரு அமிசமாகவே பக்திப் பாகரங்களும் பாடப்பட்டன. படிக்கப்படுகின்றன. ‘அர்ச்சனை பாட்டேயாகும்’ என்று சேக்கிழூர் கூறியதையும் நினைவு கூரவேண்டும். சிதம்பரபத்தினி அவர்கள் இப்போது பலதலங்களுக்கும் ‘பாட்டால் அர்ச்சனை செய்கிறார். அந்த அர்ச்சனையின் ஒரு கூறாக இப்போது நுணுவிற்பிள்ளையார் திருச்சதகம் வெளிவருகின்றது.

தமிழிற் சதக இலக்கியத்தைத் தோற்றுவித்த பெருமை மாணிக்கவாசகருக்கே உரியது. மணிவாசகரைத் தொடர்ந்து பதிக இலக்கியம் தமிழிலே மெல்ல மெல்லத் தலைகாட்டத்

தொடந்கியது. 16, 17, 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே சதக இலக்கியம் பெருமளவுக்குத் தோன்றியது. இக்காலப் பகுதியிற் தோன்றிய சதக இலக்கியங்களுக்கும் மணிவாசகரின் திருச்சதகத்திற்குமிடையே நுண்ணிதான் வேறுபாடுகள் உள்.

வடமொழிச் சதகமரபை உள்வாங்கிய தமிழ்ப் புலவர்கள் அறம், நீதி, ஆசாரம், ஒழுக்கம், பக்தி, வாழ்வியல் முதலானவற்றைப் புலப்படுத்தப் பொருத்தமான இலக்கிய வடிவமாகச் சதகத்தினைக் கொண்டனர். நாறுபாடல்களிலே அமைவதால் சதகம் என்னும் பெயர் பெற்றது என்று கூறுவர். பிற்காலச் சதகங்களிலே இந்த வரையறை பேணப்படாமையும் கவனிக்கத்தக்கது. பெரும்பாலும் அந்தாதித் தொடையில் அமையும் சதக இலக்கியம் பிற்காலப் புலவர்களுக்குக் கைவந்த கலையாக அமைந்ததெனலாம்.

இதன் ஆசிரியர் சிதம்பரபத்தினி அவர்கள் சிறந்த பக்திப் பாரம்பரியம் மிக்க குடும்பத்திலே பிறந்தவர். சௌவப்புலவர், பால பண்டிதர், பட்டதாரி, நிர்வாக அதிகாரி எனப்பல்பரிமாண ஆளுமை கொண்டவர். இளமைக்காலத்திலே தான் தினமும் வணங்கிய நுணுவிற் பிள்ளையாரை மனத் திருத்தித் தனது பக்தியை வெளிப்படுத்த ஏற்ற வடிவமாகச் சதகத்தைத் தெரிவு செய்து பாடி வெளியிடுகின்றார்.

மண்ணுக்கு அடியிலே மறைந்திருந்த கோரைக் கிழங்கு, மழைத்துளிவிழ மேலே தலைகாட்டுவது போலப் பழைய நினைவுகள், முதுமை எம்மை அனுகும் பொழுது தலைகாட்டுவது தவிர்க்க முடியாததே. தமது வழிபடுகடவுணை நெஞ்சார நினைத்து வாயார வாழ்த்த விரும்பியதன் வெளிப்பாடே இச்சதகம் எனலாம்.

யாப்பு நெறி நின்று அந்தாதித் தொடையிலே நூறுபாடல்கள் பாடுவதென்பது இக்காலத்தில் இலேசான காரியம் அல்ல. சமுத்திலே பல சதக இலக்கியங்கள் காலத்திற்குக் காலம் தோன்றியுள்ளன. இலக்கண வித்தகர் நமசிவாய தேசிகர், பண்டிதர். க. வீரகத்திமுதலான நம்காலத்துப் புலவர்கள் பாடிய சதகங்கள் ஆய்வாளர்களின் கணிப்பைப் பெற்றவை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த வரிசையிலே சிதம்பரபத்தினியின் நுணுவிற் பிள்ளையார் சதகமும் இடம் பெறும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

ஒரு தலத்தின் பெருமை அதன் அமைவிடத்தாலே நிலைபெறுவதுண்டு. தலப் பெருமைபாடிய புலவர்கள் யாவரும் அந்தத் தலத்தின் இயற்கைச் சூழலைப் பாடாது விடவில்லை. பக்தி இலக்கியப் பரப்பிலே காணப்படும் இயற்கை வருணனைகள் பக்தர்களின் மன ஒடுக்கத்திற்கு வழிசமைத்தன என்று கூறலாம்.

இயல்பான கவித்துவ ஆற்றல் கொண்ட சிதம்பர பத்தினி நுணுவிற் பிள்ளையார் கோயில் இயற்கைச் சூழலைப் பாடுவது மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது. "மாவின் கனிதூங்கும் மாதோட்டம்" நினைவில்வரும் வகையிலே, நுணுவிற் பிள்ளையார் சூழலின் நெல்வயல்கள், தாமரைத் தடாகம், பனங்கூடல்கள், அரசு, மருத மரங்கள் முதலானவற்றை ஆசிரியர் அழகுறக் கவிதையாக்கித் தந்துள்ளார். இவரது கவிதைகளைப் படிக்கும் போது நுணுவிற்பதியில் நடமாடும் உணர்வு ஏற்படுகின்றது.

சிறப்பாக இயற்கை அழகைப் பாடியது போலவே நுணுவிற்பிள்ளையார் கோயிலை வழிபடும் அடியார் சூட்டத்தை அவர்களது பக்திவாழ்வியற் பண்புகளைச் சிறப்பாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். வகை மாதிரிக்கு ஒன்றுகாட்டுதும்.

"காப்பவர்கடவுளென்றும் கருணை செய் தெய்வமென்றும் கூப்பிய கரங்களோடு கும்பிட்டு வலமும் வந்து காப்பினைக் கையிற் கட்டிக் கணபதி நோன்பும் நோற்பர் மூப்பினையடைந்த போதும் தொடர்ந்திடும் பக்திவாழ்வே"

இவ்வாரே எல்லாப் பாடல்களும் பக்தியுணர்வைப் புலப்படுத்துகின்றன. ஆசிரியரின் இளமைக்கால நினைவுகள் நிழற்படமாய் ஒடுவதைப் பல விடயங்களிலும் பார்க்கக் காணமுடிகின்றது. முகம்கழவி, நீறுபூசி வழிபட்ட நினைவுகளை ஆசிரியர் மீட்டும் நினைவுகளுகின்றார்.

எல்லாம் வல்ல நுணுவிற் பிள்ளையார் இந்நூலாசிரியருக்கு 'நல்லனவெல்லாம்தரவேண்டும்' என்று நாமும் பிரார்த்திக் கின்றோம்.

பேராசிரியர் எஸ். சீவலிங்கராஜா
தயிழ்த்துறை
யாழ்ப்பாளப்பல்கலைக்கழகம்.

என்னுரை

நீண்டகாலமாக நுணுவிற் பிள்ளையார் மேல் ஒரு பாமாலை பதிகமாலை - குட வேண்டுமென்று நான் நினைந்திருந்தேன். காலம் கைகூடவில்லை. எந்த நேரத்தில் எதைச் செய்யவேண்டும் என்பது அவருக்குத்தானே தெரியும். நுணுவிற் பிள்ளையார். எனக்குப் பெற்ற தந்தை மாதிரி. இளவயதில் அதிகாலையில் தினமும் தந்தையாருடன் கோயிலுக்கு வந்து பூசை கண்டு திருநீறும், மணக்கும் சந்தனமுமிட்டுச் செல்வது வழக்கம். காலையில் கோயிலுக்குச் செல்லாவிட்டால் அன்று விடியாதது கோலவே இருக்கும். திருவெம்பாக் காலங்களில் அதிகாலை மூன்று மணிக்கே எழுந்து நீராடி வீட்டில் திருவெம்பாப் பாக்கள் முழுவதும் பாடி வீட்டுப் பூசையை முடித்து விட்டுப் பிள்ளையாரிடம் தந்தையாருடன் செல்வேன். அங்கே நான்கு மணிக்குப் பூசை ஆரம்பமாகும். ஊரெல்லாம் சங்குதித் நாமசங்கீர்த்தனம்போல் திருவெம்பாப் பாடிய வர்களும் கோயிலுக்கு வந்துவிடப் பூசை ஆரம்பமாகும். பூசையின்போது மெய்மறந்து வேறு ஏதோ தேவலோகத்தில் இருப்பதுபோல் உணர்வேன். பூசைமுடியவும் பொழுது புலரவும் சரியாக இருக்கும். கோயிலை வலம்வந்து திருநீறு சந்தனம், பிரசாதம் ஆகியனபெற்று மகிழ்வுடன் வீடு திரும்புவேன்.

கோயிலுக்கும் எங்கள் வீட்டுக்கும் இடையில் ஒரு வெளிதான். அது அழகான வயல்களால் நிறைந்திருக்கும். மார்கழித் திருவாதிரையின் போது வயல் எல்லாம் நெற்பயிர் நிறைந்து, பச்சைமரகதப்பட்டு உடுத்தியதுபோல் மிக ரம்மியமாக மனதிற்கு இதந்தரும். சில பயிர்களில் நெற்கதிர்கள் வந்திருக்கும் புஷ்பராகக் கற்களை அவைதலையிற் குடியிருப்பது போலவும் மற்றப் பயிர்களில் மின்னும் பனித்துளிகள் வைரக்கற்கள் பதித்தது போலவும் காட்சிதரும். எங்கள் வீட்டுப் படலையைத் திறந்து வெளியே வந்தால் சுவாமி வெளிவீதி சுற்றுவதற்குத் தயாராக எங்கள் வீட்டைப் பார்த்த படி எமக்குக் காட்சி கொடுத்தபடி

நிற்பார். அவருக்கு முன் மரகதப் பட்டை யாரோ விரித்து விட்டது போலிருக்கும் அந்த அழகை வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாது. சொல்ல வார்த்தைகளே போதாது. ஆனால் தற்பொழுது சிலர் இடையிலே உள்ள வயல்களை நிரப்பி வீடுகள் கட்டி விட்டதால் அந்த அழகை முழுமையாக அனுபவிக்க முடியவில்லை. எனினும் எனது இளமைக்கால அந்தப் பசுமையான உணர்வு இன்னும் என்னியதயத்தில் ஊஞ்சலாடு கின்றது.

இத்தகைய பேரழகும் பெருமையும் கொண்ட நுணுவிற் பிள்ளையார் கோவிலின் முன்னாலமைந்துள்ள பெரிய குளம் என அழைக்கப்பட்ட பொற்றாமரைக் குளத்தையும் அதில் சிறுவர்களாயிருந்த நாம் நீந்தி விளையாடியதையும் மறக்கத்தான் முடியுமா? செந்தாமரையும் வென் தாமரையும் அல்லிகளும் நிறைந்து அடர்ந்து பொற்றாமரைக் குளம் போல் அவை மலர்ந்திருந்த அழகே தனி. அவற்றைப் பறிக்கப்போய் சேற்றிலும், தாமரைத் தண்டுகள் இடையேயும் நம் கால் சிக்கியதையும் மறக்க முடியுமா? வேட்டைத் திருவிழாவில் சுவாமி அத்துளு அம்மன் கோயிலுக்குச் செல்லும் பொழுது நாமும் ஓடி ஓடி ஊர்வலமாகச் சென்றதும், மிருகங்களாக வேடமிட்டு வேட்டையாடிய வர்களைப் பார்த்ததும் ரசித்ததும் இன்னும் அப்படியே பசுமையாய் நினைவில் இருக்கிறது. இன்றும் நான் எங்கே சென்றாலும், எது செய்தாலும், எந்த நேரத்திலும் முதலில் நினைப்பது நுணுவிற் பிள்ளையாரைத்தான். அவருக்கு என் வாழ்நாளில் தமிழோடு இசைபாடி ஒரு பாமாலை குடவேண்டும் என்ற என்விருப்பம் அவர் கும்பாபிஷகம் நடைபெறும் இந்தாளிற்றான் அமையவேண்டும் என்று பிள்ளையார் விரும்பியிருக்க வேண்டும் போலும். அவன்றி அனுவும் அசையாது தானே. அவரின் எண்ணப்படி என்றினைவில் எழுதிய திருச்சதகத்தினால் பிள்ளையாரை அபிடேகித்து அர்ச்சித்து அம்மாலையை அவர் திருவடிகளில் உரிமையோடு குடுவதில் பெருமைப்படுகின்றேன்.

பத்தினியம்மா திலகநாயகம்
03.05.2011

"சிதம்பரபத்தினி"

சிவமயம்
யாழ்ப்பாணம் – கரவையம்பதி

தீருவருள் மிகு நனுவிற்பிள்ளையார்

தீருச்சதகம்

காப்பு

கள்ளாம் இல்லா உள்ளாந் தன்னில்
வெள்ளத் துள்ளோ மலர்நீட்டாம் போல்
உள்ளக் கமலத் துறையும் அன்பால்
வள்ளல் கணபதி உனைப் பாடுவேனே.

1. அனுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
நனுவிற் பதியில் உற்பவித்த கணபதியே
கணுவின் விளிம்பில் கருக்கொள்ளும்துளிர்கள் போல்
அனுவள் அனுவாய் என்னுயிரிற் கலந்தவனே
2. கலந்தாயென்டயிரில் ஊனில் உள்ளமெலாம்
அலந்தே ணடியேனிப் பிறவிப் பினியினால்மும்
மலந்தானே அறுக்க வழியறியேன் என்னுயிர்க்கு
நலந்தானளித்தாலென்றுனுவிலுறை பிள்ளையாரே
3. பிள்ளைப் பருவமுதல் பொழுது புலர்ந்தவுடன்
வெள்ளைப் புறாவாகப் பறந்துவந்துன்முன்றில்
வெள்ளி நிலாப்போன்ற தாமரைக் குளத்தினிலே
கள்ள மின்றி முகங்கமுவி கடுகி வந்து தொழுவோமே
4. தொழும் பொழுது கீழ்வானின் செம்மஞ்சள் பேரழகும்
எழுகின்ற செய்யோனின் ஓளி கண்டு முகமலரும்
வழுவில்லாத் தாமரையின் பரவசமாம் மெய்சிலிர்ப்பும் கண்டு
உழுகின்ற உழவர்களும் கலப்பையை கைப்பிடிப்பாரே
5. பிடிப்பாரே கலப்பையை மனம்மிக மகிழ்ந்து
அடித்தடம் ஒற்றி காளைகளைத் தொடர்ந்தவர்
மிடிதனைப் போக்கவே வயல்களை யுழுதுபின்
நெடிதுயர்வரம்புகட்டி மழைந்தேரத் தேக்குவரே
6. தேக்கமும் ஆக்கமும் ஆண்டவன் செயலென
ஏக்கமுற்றிருக்கும் உழவர்கள் வாழ்வினில்
வாக்கும் மனமும் வளர்ந்திடும் எண்ணமும்
நோக்கும் உயர்ந்ததால் நாட்டையே காப்பாரே.

7. காப்பவர்கடவுளைன்றும் கருணைசெய் தெய்வமென்றும் கூப்பிய கரங்களோடு கும்பிட்டு வலமும் வந்து காப்பினைக் கையில் கட்டிக் கணபதி நோன்பும் நோற்பர் மூப்பினையடைந்த போதும் தொடர்ந்திடும் பக்தர் வாழ்வே.
8. வாழ்வது மாயமென்று உள்ளுணர் வரைத்த போதும் பாழ்மனம் கேட்பதில்லை பொன்பொருள் போகம்மற்றும் ஆழ்கடல் முத்துப்பெற்றும் முடிவிலா ஆசைத்தீயில் மூழ்கியே மடிவதைத் தான் உலகில் யார் அறியவல்லாரே
9. வல்லமையோடு மக்கள் வயலினையுமுது நல்ல நெல்லினை விதைத்து பின்னும் நீரினைத் தேக்கி யாங்கே புல்லினைக் களைந்து நெற் பயிரினை வளர்த்து வாழ்வோர் புல்லிய குணங்கள் நீங்கி உன்னடி தொழுவார் நின்றே.
10. நிற்பார் ரசிப்பார் இயற்கை எழில் கொஞ்சம் உன் அற்புதத் திருக்கோவில் அயலிற் காண்க மழனிகளும் பொற்புடன் நிமிர்ந்து நிற்கும் நிழல் தரு மரங்கள் யாவும் தற்குணிவில் தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் தாமரைக் குளத்தருகே
11. குளத்தினிலே மலர்ந்திருக்கும் கற்புடைத் தாமரைகள் அளப்பரும் அல்லிகளும் அருகிலே கண்மலரும் விளம்பவே சொற்களில்லை புதுப்புனல் பொங்கும் நேர்த்தி தளம்புதல் இல்லா நெஞ்சத்து அடியரும் மகிழ்குவாரே
12. மகிழ்ந்திடுவர் மாந்தரெலாம் மார்கழியின் பனிக்குளிரில் நெகிழ்ந்திடுவர் உள்ளமெலாம் திருவெம்பா பண்ணினிலே வகிர்ந்தெடுத்த வகிடுபோலுன் இருபாலும் தனிபிரிந்து பகிர்ந்திடுவர் உன் அருளை பரவசமாய் பக்தியிலே.

13. பக்தி தரும் திருநீறினை நெற்றியில் அணிந்து பின்னும் நித்தியபூசையின் மணக்கும் சந்தனம் குங்குமம் அணிந்து சுத்தியைத் தந்திடு கஜமுகனே வருவதை எதிர்கொள்ளவே எதிலும் சித்தியைத் தந்திடு சித்திவிநாயகா எனத் தொழுவரே
14. தொழுதும் அழுதும் தோத்திரங்கள் பாடியும் பக்தர்தம் பழுதில் பக்தியில் மிதந்து நெஞ்சம் நெக்குருகி கழுவில் ஏற்றிய கைதியைப் போல் கண்ணீர் சொரிவர் வழுவின்றி வாழ வையத்தில் வழிகாட்டு என்றும் விநாயகரே
15. விநாயகனே விக்கினந் தீர்ப்பாய் விமலேஸ்வரன் திருக்குமரா அநாதரட்சகனே அரசமரத்தடியில் விரும்பிக் குடிகொள்ளும் சநாதனர் தொழுதேத்தும் சக்தியின் மூத்தமைந்தா அநாதியாய் அகிலம் காக்க அசரனை அழித்த தேவே.
16. தேவாதி தேவனென அமரர்கள் பணிந்து ஏத்த பூதாதி கணங்களுக் கதிபதியாய் புவனம் மூன்றுமுன் பாதாதி கேச பரியந்தம் பணிந்து தோப்புக்கரணம் இட நானாதி முனிவரும் சித்தரும் வரங்கேட்டு உனை இரப்பரே
17. இரப்பாரே இல்லாமை வேண்டும் இறைவனே இவ்வகில் என்றும் மனப்பாரம் தீர் நெஞ்சுருகித் தொழுவர் பக்தரெலாம் தினைப்போதும் மறவாது உனை மனதில் கொண்டு நினைப்பாக வேண்டி வீடு திரும்புவர்மகிழ்ந்துளமே
18. உள்ளாம் உவகையால் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய பள்ளாம் வழி செல்லும் வெள்ளம்போல் பக்திப் பெருக்கால் கள்ளாமில் சிந்தையோடு கவின் தமிழ் இசைகள் பாடி வள்ளுவர் வழியில் நின்று வாழ்வனே உயர்ந்த வாழ்வே

19. வாழ்ந்தநாளும் இனி வாழும் நாளும் வீணாயக் கழிந்திடாது ஆழ்ந்த என்மனதில் உண்ணினைவொன்றி வாழும் நிலையே வீழ்ந்திடாதென்றும் ஓங்கவேண்டும் விநாயகரே எனை குழ்ந்திடும் வினைகள் யாவும் விலகிட அருள் செய்வாயே
20. செய்வாய் உலகும் உயிரும் தழைக்க நல்லருளை உய்யும் வழி பெற்று உண்மைஒளி காண நெய்யாய் மனம் உருசி நித்தம் உணைத் தொழுவேன் தெய்வம் நீ நேரில் வந்து நம்பிக்கையைத் தாஜையனே.
21. ஐயனே தோன்றாத் துணைமுதலே நம்பி அழுவோர்க்கு பையவே வந்து பழவினைகள் போக்க வல்லதும்பிக் கையனே முக்கண்ணுடைமூர்த்தியே முந்தியிருப்பவனே வையம் முழுதும் தழைத்திட அருள்செய் கருணாகரனே
22. கருணைத் தெய்வமே ஏழைகட்கருள்புரிய எங்கும் உருவை எடுப்பவனே அரச மரங்களின் கீழ் எந்தத் தெருவை எடுத்தாலும் உன் வடிவந்தான் ஆட்சி செய்யுதையா கருவிலிருந்தே வளர் குழந்தைகள் கூட ஏத்துவர் உன் நாமமே.
23. நாமம் சூட்டுமுன் "யார்பிள்ளை" என்றுண்ணைக் கேட்டனரே அந்த நாமந்தான் பிள்ளையாரென இன்று நிலைத்துள்ளதே வாமன அவதாரங்கொள்திருமால்போல் உருக்கொண்டனையோ காமக் குரோதம் மோகம் மதம் மாச்சர்யம் அழித்தருள்பவனே.
24. அருள் இலார்க்கு அவ்வுலகமில்லை என்பது தெரிந்திருந்தும் பொருள் வேண்டி உன்னை யாசிப்பவர்ப்பலர் இவ்வுலகில் மருள் நீங்கி உய்திபெற்ற திருநாவுக்கரசர் போல் உன் திரு வருள் வேண்டி பூசிக்கின்றேன் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளோ.

25. கொள்ளேன்புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வென்ற மணிவாசகர் போல் உள்ளேன் இவ்வுலக இன்பமெதுவும் உனையே பணிதலன்றி நன்றேன் என்றும் குறையாத அமுதசுரபியாம் தயாநிதியே தன்னேன் எம்பெருமானே உன் திருப்பாதங்களை என்றுமே.
26. என்றும் நின் திருப்பாதங்களோதுணை எனப் பணிவேன் நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் உணைத் தொழுவதல்லால் வேறு ஒன்றும் அறிகிலேன் உலகில் கருணாகரப் பிள்ளையாரே மன்றுள் ஆடியவன் மைந்தனே உனை என்று காண்பேனே.
27. காண்பதற்கரியவனே கற்பனை கடந்தவனே உம்பரெல்லாம் ஆண்டவர் என்றுணைக்குட்டிக்கரணமிட்டு வணக்குவரே வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈந்தருளும் கற்பகக் கணபதியே ஆண்டுதோறும் மகோற்சவம் காண்பாய்ந்துணுவிற் பிள்ளையாரே
28. யாரே உன் அற்புதங்கள் யாவும் அறிய வல்லார் ஊரேகூடிக் கொண்டாடும் வைகாசி மகோற்சவத்தில் பாரே புகழும் வண்ணம் பக்தர்குழாம் குழவலம்வரு வாரே அவர் வேண்டும் வரம் ஈந்தருளும்நுணுவில் விநாயகரே
29. விநாயகனே வினைகள் அறுப்பவனே வாழும் உயிர்கட்கெல்லாம் தாயகனே தர்மம் நீதி நிலைநாட்டும் சோதியனே காயகனே காய்தலும் உவத்தலுமின்றி ஒரே தன்மையனாய் ஆயவனே அகிலாண்டேஸ்வரியின் புதல்வனே கணபதியே
30. கணபதியே கணங்களுக்கெல்லாம் தலைமைதாங்கும் குணநிதியே கும்பிட்டுக் கூத்தாடும் தேவர்கட்கும் அதிபதியே அன்றாடம் தொழுதேத்தும் பக்தர்கள் வேண்டும் சிவகதியே சிற்றம்பலவன் சித்தம் மகிழும் அருள் நிதியே

31. நிதியே நித்தியமே நிமலனே நின்னடியே பணிவோர்க்கு பதியே பாவந் தீர்க்கும் பங்கயச் செல்வியின் சற்புத்திரனே விதியோடு போராடும் மெய்யடியார்க்கு ணையன்றிக் கதியாருமில்லை கணபதியே கருணைசெயும் கற்பகமே.
32. கற்பகமே அற்புதமே நுணுவிலுறை பிள்ளையாரே நிற்பதும் நடப்பதும் நினைவுதும் உன்தன் செயலே அற்பமென்றே நினைக்கின்றேன் புவியில் வரும் இன்பம் பொற்புடன் உனதுபாதம் நண்ணநான் வேண்டுவேனே.
33. வேண்டும் வரமொன்றுண்டு எந்தாலும் உன் சந்தியில் நீண்டு வளருமென் பொல்லாப்பிறவிப் பினியை தாண்ட முடியாது உலகில் தனியே தவிக்கும் ஏழையேற்கு மீண்டும் பிறவா வரம் தரவேண்டும் தயாபரனே
34. தயாபரனே தனியே அரசமரத்தடியில் அமர்ந்து வியாபகமாக எங்கும் அருள்புரியும் விக்ன விநாயகனே கயமுகாசுரனைக்கொன்று அமரரைக் காத்த காருண்யமூர்த்தியே தியாகராஜன்திருமகனே உன்திவியபாதங்களில் என்சேராயே
35. சேர்ப்பதும் சேராதிருப்பதும் ஜங்கரன் உந்தன் சித்தம் ஆர்ப்பரித்தெழும்கடலைபோல்மாண்யால்மனம் கொந்துளிக்கும் நீர்ப்பரப்பில் மறைந்தொளிரும் முத்துக்கள் போல் புவி ஈர்ப்பினில் இசைவறுத்தும் பஞ்சப்புலன்களை ஆண்டருளே
36. அருளே வேண்டிப் பாடிப் பரவினர் பழவடியார் கொடும் இருளே போக்கிட நாயன்மார் அறுபத்துமூவருமே பரம் பொருளே நீதானென்று பல்லாண்டுபாடிச் சேவித்திடவே மருளே நிக்கியவர்மாயப்பிறவி அறுத்தாண்ட எம்பிரான்தனயனே.

37. தனயனாய்சிவனுக்கும்தமையனாய்முருகனுக்கும் அருள்புரிந்தாய்
அனாதரவானகாவிரியை அடக்கினார் அகத்தியர்கமண்டலத்தில்
வினயமாய்விடுதலை செய்தவளைப் பூமிக்குக் கொண்டுவர
மனமுடனோகாகவடிவம் கொண்டுகமண்டலத்தைக்கவிழுத்தவனே
38. கவிழுத்ததும் காவிரித்தாய்விடுதலை பெற்று வந்தே
அவிழுத்தனள் பாதையொன்று அதிவேக அருவியாக
நெகிழுந்ததன்கரங்கள்நீட்டிப்பூமியை அணைத்துக்கொண்டாள்
மகிழுந்தனள் பூமித்தாயும் செழிப்பினால் உணைத் தொழுதே .
39. தொழுவர் விழுவர் பக்தர்கள், மனம் உள்ளருகி
அழுவர் அன்பினாலே நெகிழுவர் உணைநினைந்தே
விழுவர் உந்தன் பாதம் நூற்றெட்டு முறைகள் எண்ணி
பழுதிலாக கரங்களால் நீ அரவணைத் தாண்டாலென்னே
40. என்னேநான்தவம் செய்யேன் எப்பொழுது உணைக்காண்பேன்
பொன்னே புகழ்பூத்த மன்னே மனிதர்க்கெல்லாம்
அன்னே அணையவனே அகிலம் போற்றும் முழுமுதலே
இன்னே நீ வந்தென் பிறப்பறுத்தாட்கொள் சீராயே
41. சீரார் நுணுவிற் பதியிலுறை சீராளா சிவன்மைந்தா
பாராளக் காசினியில் பார்வதியினால் உதித்தாய்
ஏராளம் பக்தர்கள் தினம் உன்னை வேண்டுவரே
நேராக வந்தென் துயர்த்துடைக்க வாராயே
42. வாராய் வல்வினையறுக்கும் வல்லபக்கணபதியே
சீராளர் போற்றும் சிற்றம்பலவன் மகனே
நாராய் உரிந்து நலமேதும் காணாது நலிந்துபோனேன்
வேராய் இருப்பவனே உலகில் விரைந்து வந்தெனயாளாயே.

43. ஆளான தேவருமே அடிபணிந்தேதுதிப்பர் உனை
கேளாயோ எந்தன்குறை கேட்டுமனமிரங்கி
ஆளாயோ என்மனதை பிறவிப் பின்னியதனால்
தாளேனே எனையாளத் தாமதமேன் கஜமுகனே

44. முகமது பளிங்குபோல அகத்தினைக் காட்டும் என்பார்
இகமதில் நாழும் பெற்ற சுகநலம் பிறவிப் பேறே
சுகமதில் சோதியாகிச் சங்கடந்தீர்த்து வாழும்
பகவதி அன்னை ஈன்றதும்பிக்கைத் திருமகனே.

45. திருமகள் உலாவும் மார்பன் திருமாலின் தங்கைபெற்ற
ஒருமகனாகிப் பாரில் விக்கினந்தீர்த்தருள்வாய்
ஒரு வருமாறியகில்லா உயர்தனி முதலே மண்ணில்
அருமருந்தாகி ஆன்ம ஈடேற்றம் தரவல்லாயே

46. வல்லமை தாராய் வாழ்வில் பயனுற வாழ்வதற்கே
அல்லல்கள் அகற்றி நேர்மைப் பாதையில் செல்லவைப்பாய்
சொல்லுவ தென்றும் நாவில் உண்மையாய் இருக்கவேண்டும்
நல்லவர் தொடர்பு என்றும் நிலைத்திடவேண்டும் மெய்யே

47. மெய்மையின் மெய்மையான மகாகணபதியே நின்னை
பொய்மையாய் உலகவாழ்வில் உழன்றிடும் நான் சேரேனோ
தெய்வமே உன்னைநானும் நேரிலே காணவேண்டும்
செய்தவம் ஏதுமில்லை எப்படி உனைக் காண்பேனே

48. காணவினிய என் தெய்வமே செல்வக் கணபதியே
நாணமின்றி உனைக்காணும் ஆசையால் உனை தொடர்கிறேன்
வீணாயென்னை அலையவிடல் தேவன் உனக்கு அழகாமோ
வாணாளேல்லாம் உனையெண்ணி மனதில் தவமே செய்வேனே

49. செய்தார்கள் அமர்ரெல்லாம் தோப்புக்கரணமே
 மெய்யாக மனமொன்றி உன்னருளை பெற்றிடவே
 உய்தார்கள் முனிவர்களும் சித்தர்களும் உள்ளோற்று
 மெய்யானதவமதனால் பேறுகளைப் பெற்றாரே
50. பெறுவதற்கு விரும்புவது பேறல்ல உன்னருகாமை
 அறுகம்புல்லாலே அர்ச்சித்து அனவரதமும் துதிப்பேன்
 பொறுத்திருநீசிலகாலம் என்றெனக்குச் சொல்லாமல்
 மறுதலிப்பும் எதுவுமின்றி வந்திடுவாய் கணபதியே
51. கணபதியே நான் எங்கு சென்றாலும் எதைச் செய்தாலும்
 குணநிதியே என்முன்னே தோன்றுவது உன்னுருவந்தானே
 கணங்களுக்கு அதிபதியாய் ஆதிசிவன் நியமித்தான்
 கணங்களில் விக்கினங்கள் தீர்த்தருளும் பெருமானே
52. பெருமானே சிவபெருமான் சிவகணங்களுக் கதிபதியாய்உனை
 பெருமையுடன் நியமித்த கட்டளையை ஏற்றுமிகச்
 செருக்குக் கொண்டு ஆணவத்தால் அனைத்துலகும் சிறைவுபெற
 உருக்குவைத்த கொடியவனாம் கயமுகாசரனைக் கொன்றவனே
53. கொன்றை மரநிழிலில் சிவனாரின் உபதேசம் பெற்று
 நன்றுநினைந்த மணிவாசகர் போல் பக்திசெய அறியேன்யான்
 இன்று வரும் நாளைவரும் என்றுன்னை எதிர்பார்த்து
 கன்றினைப்போல் தாயுன்தன் வரவை எதிர்கொள்வேனே.
54. கொள்ளவும் தள்ளவும் எள்ளவும் முடியவில்லை மூலமூர்த்தி
 உள்ளத்துணர்வுகளை அடக்கமுடியாது உள்ளிடம் வந்தேனையா
 கள்ளமில்லா உந்தன் தும்பிக் கையால் அரவணைத்து
 கொள்ளளயின்பந்தந்து குவலயத்தில் கூடாயே

55. கூடாத தெஹுவுமில்லை நின்னருள் முகத்தே விநாயகரே
 ஆடாது அசங்காதிருந்து உலகனைத்தும் காப்பவரே உனை
 தோடாத நாளில்லை தெய்வத்தமிழ் பாகுட்ட
 ஓடோடி வந்தேன் ஏன் நீ வரவில்லை ஓங்காரமூர்த்தியே
56. மூர்த்தண்யம் பெற்றவனே என்றும் மூலாதாரமூர்த்தியே
 கீர்த்திபெற விரும்பி எவர்தானும் எத்தெய்வத்தை
 மூக்தமாய்ப்புசிக்கவிரும்பினும் முதல்வணக்கம் உந்தனுக்கேதுந்திடுவீர்
 பேர்பெற்றநுணுவில்லிநாயகாகாயகல்பமாய்என்மை இரட்சிப்பாயே
57. ரட்சிக்க வேண்டும் தயாபரனே அல்லும் பகலும் அன்பு
 வரட்சியினால் உனைத்தேடி ஓடி வந்தேன் பெரும்
 புரட்சிகள் செய்து பூமியைப் புனிதமாக்கிட வேண்டுமையா
 திரட்சியாய் வளரும் பாவபந்தங்களை விரைந்தழிக்க வேண்டுமே
58. வேண்டிக்கொண்டோம் மும்மலவிடுதலைக்காய்உந்தாளினையை
 ஆண்டுகள் தோறும் வளர்ந்திடும் பாவங்களின் விமோசனத்தை
 ஈண்டு நான் உனக்குரைத்திடல் வேண்டுமோ பராசக்திபாலா
 மீண்டும்பிற்குதிட்டால்உள்ளையறவாமை வேண்டும்வேழமுகத்தானே
59. அரனை அமுதனை ஊழிமுதல்வனை அபயம் புகுந்த
 பிறைச் சந்திரனைச் சடாமுடியில்குடி அபயக்கொடுத்தார்சிவன்
 வரமுங் கொடுத்தார் மாதமொருமுறை தேய்ந்துவளரும்பாடி அருள்
 சுரக்கும் சிவசக்திபாலனே சந்திரனை நீயும் மன்னித்தனையே
60. மன்னித்தல் வேண்டி யுன்னை எள்ளி நகையாடிய சசி
 உந்தாளைப்பணிந்து ஏத்தித் தோப்புக்கரணங்கள் போட்டது கண்டு
 பின்னும் அங்கிருந்த தேவர் அத்தனைபேரும் பணிந்தார் இன்று
 என்னநான் தவறுசெய்தேன் உன்னை நான் காண்கிலேனே

61. காண்பேணோன்றெப்போதும் நின்றினை வேதவமாய்கொண்டேன் மாண்புடன் வாழ வேண்டும் மாநிலத்தில் நானும் வேண்டுவோர்க்கெல்லாம் ஈயும் விநாயகா வல்லப கணபதி யே மாண்டு நான் போவதன்முன் அணைத்தெனை ஆட்கொள்ளாயே.
62. ஆட்கொள்ளவேண்டும் ஜங்கரனே அமுதவாரி நாட்பட நாட்பட மனமழிந்திடிந்து போனேன் சாட்டுதல் எதுவுமின்றிச் சடுதியில் என்முன் வந்து வீட்டினையடைய வைப்பாய் என்பெலாம் உருகி நின்றேனே.
63. உருக்கிட உருக்கிடச் சுடர்விடும் பொன்போல் நானும் பெருக்கிடும் அன்பாலுன்னை அபிடேகம் செய்து வாழ்வேன் செருக்கழித் தசரன் தன்னை வாகனம் ஆக்கிக்கொண்டாய் உருக்குலைந்திருக்கும் என்னை ஈடேற்றும் நாள் எந்தாளே.
64. எந்தாளும் எப்போதும் எதுவந்தாலும் உன் சிந்தாமணியாய் சுடர்விடும் ஞானப்பொய்கையிலே எந்தாமம் கெட்டு உன்தாள் தலைப்பட்டு உன்தண்ணளிக்காய் எந்தாளும் மனம்விழித்து காத்திருக்கின்றேன் கருணாகரனே.
65. கருணாகரனே கஜமுகனே கெளரிபாலனே திருவோடுதித்த தீந்தமிழ்த் தெய்வபாலாநம் மருள் நீக்கி மாசறுக்க மங்களமாய் அவதரித்தாய் உன்னால் அருணோதயம் போல் என் வாழ்வும் ஒளி பெறுமே
66. பெறவேண்டும் பெருமானே உன்னருளை எந்தாளும் நறவுண்ணும் தேனீக்கள் மலர்களையே சுற்றுதல்போல் உறவொன்றே நீயென்று உன்னடியைச் சுற்றுகிறேன் மறவாமல் இருந்து வையே சேரும்நிலை வேண்டுவனே

67. வேண்டாத ஜம்புல ஆசையெலாம் அறுக்க
           தாண்டவமாடும் நர்த்தன கணபதியே
           காண்டாவனப் பொழில்போல் கருகுதப்பா என்மனசு
           தீண்டத்தகாதவராய் எனவிடுக்கமாட்டாயே
68. மாட்டி னேன் இப்பிறவிப் பெருங்கடலில்
           ஆட்டுவித்தெம்மை ஆளுகிறாய் இவ்வுலகில்
           நாட்டமுற்றிரு வினைவசப்பட்டுமூல்கிறேன்
           வீட்டகத்தே இணைவதற்கு என்ன செய்வேன் நானே
69. நான் பாடவேண்டும் மகாகணபதியே நின்பெயரை
           தேன் கலந்து திருவாசகம் பாடிய மணிவாசகர்போல்
           தேன் தமிழில் உன்னை அபிடேகம் செய்ய நினைத்தேன்
           என இன்னும் பாட வரந் தரவில்லை கடவுளே
70. கடவுளே உலகனைத்தையும் கடந்து நிற்கும் நீ
           சடமாகநடமாடும் என்உள்ளத்துள்ளுமிருக்கின்றாய் ஆனாலும்
           படமாகவிரிந்தாடும் பாம்புபோல் பழவினைகள் சுற்றிப்படருதே
           திடமாக உன்னிடம் என்மனம் குவிய ஒருவழியினைக்காட்டாயே
71. காட்டுவாய் காட்டாதனவெல்லாம் என்றுனை நம்பிவந்தேன்
           காட்டினாய் அன்றுன்னாற்றல் கயமுகாகரனைக் கொன்றே
           நாட்டுளோர் பலருமேத்தநுணுவிலில் உறையும் சீலா நீ
           மீட்டினால் இசைமீட்டாதோ என் மனமெனும் வீணைதானே
72. தானே வந்து மணிவாசகரை தடுத்தாட்கொண்ட ஈசன் மகனே
           நானே வந்துன் சந்திதியில் இருந்தும் தொழுதும் நினைந்தும்
           வானே பொழியும் மழையென நெந்து கண்ணீர் சொரிந்தும்
           உள்ளேயிரோ உள்ளோளியேனதுதித்தும் இன்னும் கலந்திலையே

73. கலங்கிடும் நெஞ்சமுன்னைக் காணாது ஏங்கி அந்த
உலங்கு வானுர்த்திபோல உயரவே பறக்க எண்ணும்
நிலங்களின் தன்மைக்கேற்ப நீர்ச்சவை பெறுதல்போல
மலங்களைக் களைந்துவிட்டால் மனதினில் உணக்காண்பேனே.
74. காண்பதெல்லாம் நிஜமென்று கர்மவயப்பட்டுப்பின்
ஆண்டாண்டு தோறும் பொன், பொருள், புகழ் பதவியென்று
வேண்டாத கற்பனைகள் செய்திடுவார் உன்னன்னமின்றி
ஆண்டவனே உன் நிஜத்தை யார் அறிய வல்லாரே
75. வல்லான் வகுத்தபடி எல்லாம் நடக்குமென்று
கல்லாதவர் கூடக் காசினியிலே உரைப்பார்
நில்லாமையை நிலையென்றுணரும் புல்லறிவான்மையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள வேண்டும் எம்பிரானே
76. எம்பிரானே ஒற்றை மருப்புடை ஒங்காரமூர்த்தியே
தம்பிரான் தலைமகனாய் தரணியை ஆள்பவனே
நம்பியாரூரர் போல நற்றமிழ் பாடகில்லேன்
நம்பிட உன்னையன்றி உலகில் யாருள்ளார் சொல்லே
77. சொல்லும் நீ சொற்பொருளும் நீ சோதனைகள் தீர்ப்பவன் நீ
கல்லாய் இருப்பவன் நீ கல்லும் கரைக்க வல்லவன் நீ
நல்லார் இணக்கமும் நேசமும் கூட்டுமெய்பொருளும் நீ
பொல்லாவினைகள் அறுத்தென்னை உன்பாதம் அணைக்காயே
78. அணைந்தவர்க் கமுதமாய் அருள்மழை பொழிபவனே
இணைந்துளே பிணித்திடும் வல்வினைப் பயன்களைக்
கணந்தனில் அகற்றியே கருணை செய் கணபதியே
பிணைந்திடும் மும்மலமும் களையவேண்டும் முதல்வனே

79. முதல்வனே மூவுலகமும் போற்றும் கஜமுகனே பராசக்தியின் புதல்வனேயுணைப் பரவிப் பணிவார் தமக்கருள் தயாபரனே நுதற் கண்ணால் அறுமுகனை உற்பவித்த முக்கண்ணன் முதற்புதல்வா முன்வந்தெங்கள் தமிழினத்தின்துயர்துடையே
80. துடைக்கவேண்டுமே எம்மினம் உதிரம் கொட்டி மடைதிறந்தாற் போல்துயர்தாங்கொணாது உகுக்கும் கண்ணீரை இடைநிறுத்தி இதயத்தின் சுமையகற்றி ஆதரித்துக் கடைத் தேறவழிகாட்டிக் கட்டறுத்தெமை விடுவிப்பாயே.
81. விடுவிக்கவேண்டும் விநாயகரே இவ்வுலகில் மாயப்பிறப்பு எடுத்தினால் படுந்துண்பம் சொல்லி முடியாது கடுந்தவம் செய்யும் முனிவரைப்போல் மனமொன்றமறுப்பதால் விடுக்கின்றேன் விண்ணப்பம் எண்ணச் சேந்திடுஞ்பொற்பதத்தே,
82. பதமேதொழுது பல்லுயிரும்பலை வசும் வாழவழிவகுப்பாய்ண்று வதமே செய்து கஜமுகாசரனை மூசிக வாகனமாக்கியவா நிதமே உன் திருவடிகள் சேவித்து வணங்கும் அன்பார் இதமாய் அலங்கரித்ததேரில் வலம் வந்து ஆணவம் அறுப்பவனே.
83. அறுப்பவனே முற்பிறவியால் வரும் தீவினைகளை பொறுப்பவனே நாம் அறியாமலே செய்த பாவங்களை அறுகம் புல்லால் நாம் அர்ச்சிக்கும் பூசைதனை வெறுக்காமல் ஏற்றநுள்ளுவில் அமர்பிள்ளையாரே
84. பின்னையாரே என்கரும்பள்கே செய்தாலும் ஒன்னையே முன்தொழுவர் வள்ளலாரும் தாயுமானாரும் பட்டினத்துப் பின்னையாரும் கள்ளமில்லாதுளமுருகிப் பாடிவைத்தார் பலபாடல் என்னளவும் பக்தியிலேன் பாடுதற்கு என்செய்வேனே.

85. என் செயலாவது யாதொன்றுமில்லை என்றார் பட்டினத்தார் முன்செய்த தீவினை வலிதென்றும் நாமறிவோம் என் வயமாக நான் செய்தது எதுவுமில்லை வாழ்நாளில் உன் ஆணை வழியே தொடர்வேன் என்வாழ்வை நானே.
86. நானேவந்துன்னை ஆட்கொள்வேனென்று உரைத்ததை மறந்தாயோ தேனே தெவிட்டாத தெள்ளாமுதாமருளைப் பொழியும் எம்மானே வானே நிலனே வரண்டு பிளந்து இடி முழக்கிலுமென் தானேவந்தென்னைத் தடுத்தாட் கொள்வாயென நம்புவேனே.
87. நம்பிக்கை வீண்போகாதெனினும் சஞ்சலங்கள் வாட்டுதையா தும்பிக்கை யொன்றே துணையிருந்தெம்மை ஈடேற்றுமென வெம்பித் தவிப்பதும் நீயறியாத ஒன்றோ கணநாதா அம்பிகைபாலாளன்னையுமுன்தாள் சேர்க்கத்தாமதமேன் சொல்லே
88. சொல்லுவேன் மனம் வாக்கு காயத்தால்நின்னடியே சரணம் என்று வெஸ்லுவேன் பிறவிப்பினியை உன் அருளொனும்துடுப்பினாலே கல்லிலே இருந்து கொண்டு கருணையாம் அருள்பொழியும் செல்வனே யானைக்கன்றே நின்தொழில் காத்தல்தானே
89. காத்திடும் கரம் உனது தும்பிக்கை யொன்றே என்று நேர்த்தியாய் நினைந்து நின்றேன் நின்னருங் கோயில் வந்து பார்த்திடும் போதுங்கூட ஆழ்மனம் அதையே கூறும் ஈத்துவக்கம் தெய்வம் உணையன்றி வேறுயாரே,
90. யாரே அறிவார் உன் திருவிளையாடல் எல்லாம் யாருக்கு யார் துணை என்று நீயே முடிவு செய்வாய் பாருக்குள் பல்லுயிர்க்கும் பல இனம் மதம் ஆகியோர்க்கும் வேருக்குள் உயிராய் நின்று யாவையும் இயங்க வைப்பாயே

91. வைப்பேன் என் இதயத் தன்பையெல்லாம் உள்கர்ப்பணித்தே
கைத்தேன் உண்ணக் கலமெதுவும் தேவையில்லை யுந்தன்
உத்தேச மென்ன என்னை அழைப்பதெப்போ உன்னருகில்
செப்பாய்ஒரு சோல்லு செம்புலப் பெயல்நீராய்னைச்சேராயே
92. சேரவும் சாரவும் யாருளரே உணையன்றி இவ்வுலகில்
வாரமொன்றாவது பதிகம் உணைப்பாடவேண்டுமே
மாரகம் வந்து வருத்திடும் வேளைக்கு முன்னாகவே உலக
காரணனேகூலாகத்தில்லோவையைப்போல்என்னையும் ஏற்றருளே.
93. ஏற்றருள் கணபதி எப்படியும் உன்னிடத்தில்
கூற்றுவன் வந்தென்னை சொந்தம் கொண்டாடும் முன்
நாற்றுக்கள் நட்டு நல்வயலில் நீர்பாய்ச்ச
ஏற்றம் இறைப்பவர்போல் நின்னருளை வேண்டினனே.
94. வேண்டுதல் வேண்டாமை இல்லா எம்பிரானே
மாண்டு போனபின் உயிர்கள் மீளவருவதில்லை
ஆண்டுபல சென்றாலும் வினைகளுமோ நின்றதில்லை
ஸண்டு நீ மனம் வைத்தால் நற்கதியே பெறுவேனே
95. பெறுதற் கரிய பேற்றைத் தரவல்ல பெம்மானே
நிறுவைக் கணக்கல்ல நாம் செய் புண்ணியபாவங்களே
கறுவல் நிறக் கண்ணன் உன் மாமன் செய்தொழில்போல்
அறுவைச் சிகிச்சை எம்முயிர்க்கு நீ செய்வதென்னே
96. என்னென்ன மந்திரம் எங்கேயுரைத்தாலும்
உன்னென்னப்படிதானே எதுவும் நடக்குமே
மன்னென்ன வின்னென்ன மற்றுள்ள உலகென்ன
மன்ன! உன் நிலையான ஆணைதான் இன்றியே

97. இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக்குகானல் அரிதே
 என்றென்றும் உலகில் தொடரும் நியதி இதே
 நன்றென்றும் தீதென்றும் பிரிப்பது உன் கணக்கில்
 ஒன்றுதான் ஆனதால் அருளுவாய் என்னை ஏற்றே.
98. ஏற்றருள் என் உயிர் உடல் உள்ளமெல்லாம் இன்று
 சேற்றினில் மலர்ந்த செந்தாமரையாய் உன்னினைவில் மகிழுதுள்ளம்
 வேற்றிட மொன்றுமறியேன் சிந்தை முழுவதுமுன் நினைவே
 தேற்றிட யாருமிலைணையணைக்கவுரூபாயென்க்காத்திருக்கின்றேனே
99. காத்திருக்கின்றேன் காலமெல்லாம் கருணைக்கடலே
 வாத்தியங்களின் நரம்புகளே இன்னிசை மெல்ல மீட்டுதல் போல்
 ஏத்தும் உன் பெயர் மந்திரமாய் என் மனவீணையில் இசைக்குதப்பா
 காத்திருக்கவின் தேவைனன்னீசாஸ்வத்யாப்பன்றை இசைக்கையிலே
100. இசைந்திடும் இராங்களாம் மலர்களால் உனை அர்ச்சித்து
 இயைந்திடும் அன்பு என்னும் பாலினால் அபிடேகித்து
 வசந்தமே வந்தாற்போல அகத்திலுள்ள உருவையே உற்பவித்து
 நிசமெனும் நித்தியவாழ்வில் நிலைத்திடவேண்டும் நானே.

நுனுவில் விநாயகர் கீர்த்தனைகள்

பல்லவி

1. அனுவிற்கனுவாகி அடியவக்கு ஒளியாகி
நுனுவிற் பதியிலுறை நூன் விநாயகனே

அநுபல்லவி

அனுகிடும் அடியார்கள் துயரங்கள் தனை நீக்கி
துணிவுடன் உலகினில் வாழ வழிகாட்டுமையா

சரணம்

கணங்களின் அதிபதியாய் காசினியை ஆள்பவனே
கணத்தினில் துயர் போக்கும் வல்லப கணபதியே
குணமுடன் கல்வி கேள்வி கருத்தில் நற்சிந்தை கொண்டு
தினமுனைத் தொழுது வாழ திருவருள் செய்குவாயே.

பல்லவி

2. உணையன்றி உற்ற துணை உலகினில் யாரையா
எனையாரும் நுனுவில் விநாயகா

அநுபல்லவி

அனவரதமும் என் ஆன்மீகப் பசியாலுன்
நினைவோடு நான் வாழுவேன்

சரணம்

மனையோடு மக்களும் மானிலத்தில் நிலை அல்ல உன்
நினை வொன்றி நான் வாழுவேன்
தினையளவு என்றாலும் என்னைபை நீ ஏற்றென்
வினையகற்றி வாழ வைப்பாய்.

பல்லவி

3. உந்தன் சுந்திதியில் எந்தன் உள்ளாம் மகிழு
சுந்தமுடன் பாட வரம் தருவாய்.

அநுபல்லவி

அந்தமில்லா இறைவா ஆறுமுகவன் முதல்வா
தந்தை தாயிருவரையும் உலகென வலம் வந்தவா

சரணம்

கந்தன் அழைத்த குரல் காதில் விமுந்தவுடன்
முந்தி வந்தவனை வள்ளியுடன் சேர்த்துவைத்தாய்
வந்த நாள் எல்லாம் உண்ணிடயைத் தேடுகிறேன்
நொந்து வந்த எந்தன் நோய் தீர்க்க வாராயோ.

பல்லவி

4. அரை நிமிடம் என்றாலும் உன் அருகிலே இருந்து
உபாசிக்க வேண்டும் ஜயா.

அநுபல்லவி

நுணுவில் பதியினிலே கழனிகுழ் பொய்கை முன்னே
அழகாய் அமர்ந்திருந்து அற்புதங்கள் செய்பவனே

சரணம்

அணுவும் பிச்காமல் வேண்டுபவை வேண்டி வந்து
பணியும் பக்தர்க்கட்கு பலன்களை அளிப்பவன் நீ
துணியும் வலியும் கொண்டு கொடுரம் மிகச் செய்து
பணிய மறுத்த கஜமுகாச்சரணையும் கொன்றவனே.

தூதா
3409
பல்லவி

5. இடரென்ன உலகினில் உன்னை மிஞ்சிடுன்
சுடர் விடும் தும்பிக்கை துணையிருக்க

அனுபல்லவி

அடர்ந்திடும் கானகத்தின் செடிகொடி போல் எமை
படர்ந்திடும் பாவங்களை அறுப்பவனே

சரணம்

தொடர்ந்திடும் பிறவிகள் எத்தனையோ தேர்
வடம் போல வினைகளும் நீண்டு வரும்
நடந்திடும் செயல் அனைத்தின் காரணனே
இடம் தர வேண்டுமே உன் பதத்தருகே.

பல்லவி

6. யார் பிள்ளை என்றுள்ளை பரமனும் வினவினான்
பார் புகழும் வேழமுக விநாயகனே

அனுபல்லவி

யார் நொந்து போனாலும் நின்னடியே சரணம் என
பார்ப்பதியின் மைந்தன் உனை பணிவரே பக்தியுடன்

சரணம்

கார் காலம் வந்தவுடன் வானம்மழை கொட்டியதும்
வாரடித்து வெள்ளமெலாம் வயல்வெளியை நிரப்பியதும்
மார்மீதும் நெற்றியிலும் வெண்ணீரை அணிந்துகொண்டு
தார்மீகம் பேசி உழவரெலாம் உனைத் தொழுவர்

பல்லவி

7. அந்த நாள் முதல் இந்த நாள் வரை நான்
வந்தனை செய்வது உணைத்தானையா

அனுபல்லவி

எந்தக் காலத்திலும் எந்த நேரத்திலும் என்
சிந்தையில் வருவது நீதானையா

சரணம்

முந்தை வினையழிக்கும் மூலப்பரம்பொருளே
சிந்தாமணி விளக்காய் நித்தம் ஒளிர்ந்திருக்கும்
எந்தாயினும் இலிய நுணுவில் பிள்ளையாரே
வந்தாலென்ன விரைவாய் எம்மினத்தின் துயர்களைய.

பல்லவி

8. அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நிறைந்திருந்து
சங்கத் தமிழ்வளர்த்த அகத்தியருக் கருளியவா

அனுபல்லவி

தங்கத் தேரேறியுன் கோயில் வலம் வந்தருளி
மங்காப் புகழுடனே பக்தர்களை வாழ வைப்பாய்

சரணம்

வங்கக் கடலருகில் வடமராட்சியில் இருக்கும்
எங்கள் நுணுவில் பதியில் கோயில் கொண்ட பிள்ளையாரே
பங்கம் எதுவுமின்றிப் பாருலகில் நாம் வாழ
தங்கத் தமிழருக்குச் சமத்துவமே தாராயோ.

பல்லவி

9. மந்தகாசம் புரியும் உந்தன் புன்னகையை
எந்தநேரமும் நான் காணவேண்டுமையா

அநுபல்லவி

விந்தையான வேழமுகத்தால் அருள் புரிய நீ
சந்ததமும் என் முன் வரவேண்டுமே

சரணம்

நொந்து வந்தபோதும் நோய்களுற்ற போதும்
சொந்த பந்தம் விலகி சோதனைகள் வந்த போதும்
நிந்தம் நீயேயென்று எந்தன் மனது சொல்லும்
அந்த நினைவில் என்றும் வாழ அருளும் ஜியா.

பல்லவி

10. ஒற்றை மாம்பழத்திற்காய் உலகம் என எண்ணிக்
கற்றைச் சடையானுடன் அம்மையையும் வலம் வந்தாய்

அநுபல்லவி

பற்றிப் படரக் கொழுகொம்பில்லாதவர்க்கு
முற்றும் உன் துணை தானே மூலாதார மூர்த்தி

சரணம்

பற்றை விடவும் பழ வினைகள் போக்கிடவும்
அற்ற பறவை குளத்தருகே காத்திடல் போல்
உற்ற துணை நீ என்று நம்பியிருப்போர்க்குச்
சற்றும் சணங்காமல் சரணம் அளிப்பாயே.

பல்லவி

11. கற்றைக் குழலாள் கயற்கண்ணி தயவினிலே
வெற்றித் திருமகனாய் உலகில் அவதரித்தவனே

அநூபல்லவி

ஓற்றை மருப்பை கையால் முறித்தெடுத்து
கற்றறிந்த முனிவர் கதை எழுதவே கொடுத்தாய்

சரணாம்

முற்றும் துறந்த முனிவர்கள் போற்றிடுவர்
கொற்ற வேந்தர் குவலயத்தில் வாழ்த்திடுவர்
பற்றைப் பாசத்தை அறுக்க வெண்ணும் ஞானிகளும்
மற்றும் தேவர்களும் போற்றுவரே உன் புகழை.

பல்லவி

12. விக்கினங்கள் தீர்க்கும் நுணுவிலுறை பிள்ளையாரே
எக்கணமும் எவருக்கும் அருள் வழங்கும் குணசிலா

அநூபல்லவி

பக்கபலம் இல்லாமல் பரிதவிக்கும் ஏழைகளை
அக்கிரமம் அழிக்காமல் வாழ வழிகாட்டுமையா

சரணாம்

இக்கிராமம் வாழும் முதியவரும் இளையவரும்
பத்தியுடன் உணைத்தொழுது பண்புடனே வாழ்ந்திருந்து
வக்கிரங்கள் எதுவுமின்றி வாழ்வில் அவர் உயர்ந்திடவே
சக்கரம் போல் வந்து சடுதியிலே அருள் புரிவாய்.

108 விநாயகர் போற்றி

திருச்சிற்றும்பலம்

1. ஓம் அனந்தா போற்றி
2. ஓம் அற்புதா போற்றி
3. ஓம் அமரா போற்றி
4. ஓம் அரணே போற்றி
5. ஓம் அருளே போற்றி
6. ஓம் அணையா ஜோதி போற்றி
7. ஓம் ஆணமுகா போற்றி
8. ஓம் ஆரமுதே போற்றி
9. ஓம் ஆரணனே போற்றி
10. ஓம் ஆருயிரே போற்றி

11. ஓம் இறைவா போற்றி
12. ஓம் இனியா போற்றி
13. ஓம் இங்பமே போற்றி
14. ஓம் இமயமே போற்றி
15. ஓம் சஸ்வரா போற்றி
16. ஓம் சுறிலாய் போற்றி
17. ஓம் சபவனே போற்றி
18. ஓம் உத்தமா போற்றி
19. ஓம் உண்மையே போற்றி
20. ஓம் உமைபாலா போற்றி

21. ஓம் உலகமே போற்றி
22. ஓம் உயர்ந்தவா போற்றி
23. ஓம் உள்நிற்பாய் போற்றி
24. ஓம் ஊனுளுறைவாய் போற்றி

25. ஓம் ஊழிமுதல்வா போற்றி
26. ஓம் ஊஞ்சலாடுவாய் போற்றி
27. ஓம் ஊதிடும் காற்றே போற்றி
28. ஓம் எண்களே போற்றி
29. ஓம் எழுத்தே போற்றி
30. ஓம் எம்முயிரே போற்றி

31. ஓம் ஏந்தலே போற்றி
32. ஓம் ஏற்றமே போற்றி
33. ஓம் ஏகனே போற்றி
34. ஓம் ஐங்கரனே போற்றி
35. ஓம் ஐம்முகனே போற்றி
36. ஓம் ஐயனே போற்றி
37. ஓம் ஐஸ்வர்யனே போற்றி
38. ஓம் ஒண்பொருளே போற்றி
39. ஓம் ஒப்பிலாய் போற்றி
40. ஓம் ஒற்றைமருப்பா போற்றி

41. ஓம் ஒளியே போற்றி
42. ஓம் ஒங்காரனே போற்றி
43. ஓம் ஒசையினாய் போற்றி
44. ஓம் ஒளடதமே போற்றி
45. ஓம் கணபதி போற்றி
46. ஓம் கஜமுக போற்றி
47. ஓம் கற்பகமே போற்றி
48. ஓம் கணநாதனே போற்றி
49. ஓம் கர்த்தனே போற்றி
50. ஓம் காரணா போற்றி

51. ஓம் காப்பவா போற்றி
52. ஓம் கீர்த்தியே போற்றி

53. ஓம் குஞ்சரா போற்றி
54. ஓம் கொற்றவா போற்றி
55. ஓம் சற்குணா போற்றி
56. ஓம் சற்குரு போற்றி
57. ஓம் சமயாதீதா போற்றி
58. ஓம் சாத்துவிகா போற்றி
59. ஓம் சித்தனே போற்றி
60. ஓம் சித்தியே போற்றி

61. ஓம் சிவகணபதி போற்றி
62. ஓம் சீலனே போற்றி
63. ஓம் சுந்தரா போற்றி
64. ஓம் செல்வமே போற்றி
65. ஓம் சேமமே போற்றி
66. ஓம் சுகமே போற்றி
67. ஓம் குக்குமா போற்றி
68. ஓம் செகத்குரு போற்றி
69. ஓம் தர்மமே போற்றி
70. ஓம் தலைவனே போற்றி

71. ஓம் தந்திரி போற்றி
72. ஓம் தயாபரா போற்றி
73. ஓம் தற்பரா போற்றி
74. ஓம் தயாநிதி போற்றி
75. ஓம் தண்மையே போற்றி
76. ஓம் திண்மையே போற்றி
77. ஓம் தும்பிக்கையா போற்றி
78. ஓம் தூய்மையே போற்றி
79. ஓம் தெய்வமே போற்றி
80. ஓம் தேவனே போற்றி

81. ஓம் தேமதுரமே போற்றி
82. ஓம் தேஜசே போற்றி
83. ஓம் தைரியா போற்றி
84. ஓம் தொன்மையே போற்றி
85. ஓம் நற்குணா போற்றி
86. ஓம் நம்பிக்கையே போற்றி
87. ஓம் நந்தாவிளக்கே போற்றி
88. ஓம் நாதமே போற்றி
89. ஓம் நாதனே போற்றி
90. ஓம் நாயகா போற்றி

91. ஓம் நிமலா போற்றி
92. ஓம் நித்தியா போற்றி
93. ஓம் நிர்க்குணா போற்றி
94. ஓம் நிருத்யா போற்றி
95. ஓம் பண்ணே போற்றி
96. ஓம் பயனே போற்றி
97. ஓம் பவித்ரா போற்றி
98. ஓம் பாபநாசா போற்றி
99. ஓம் பிரணவா போற்றி
100. ஓம் பிராணனே போற்றி

101. ஓம் பிரகாசா போற்றி
102. ஓம் புண்ணியா போற்றி
103. ஓம் புதுமையே போற்றி
104. ஓம் புனிதா போற்றி
105. ஓம் புவனமே போற்றி
106. ஓம் பூரணா போற்றி
107. ஓம் பெருமானே போற்றி
108. ஓம் பேரொளியே போற்றி

தீருக்சிற்றம்பலம்

Acc.no 3409.
C.no 2911.

C. NO 294.5

நூலகளை இரவலாகப் பெற்றுச் செல்வதற்கு முன்னர் தெரிவு செய்யப்பட்ட நூலின் நிலை பற்றி நன்கு பரிசீலித்து பார்த்து அவற்றின் பக்கங்களோ, அல்லது படங்களோ இல்லா திருந்தால் அல்லது அந்நூலில் வேறு ஏதாவது விதத்தில் சேதம் ஏற்பட்டிருந்தால் அதுபற்றி நூலகருக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

வின்நாலை கீழ்க்காணும் திகதியன்றோ அல்லது அதற்கு முன்னரோ திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டும்

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவாங்
கருணை பூக்கவந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழக்கவும்
பெருமாழத்துப் பிள்ளையைப் பேனுவாம்.

- திருப்புராணம்